

ZDÍKOVSKO

INFORMAČNÍ OBČASNÍK OBECNÍHO ÚŘADU VE ZDÍKOVĚ

ZDARMA

2020

ZIMA

Slovo starosty

Vážení čtenáři a občané Zdíkovska,

začátkem listopadu jsme si připomněli čtyřtřetí výročí od bitvy na Bílé hoře. Pozorný absolvent základní školy si nejspíš vybaví událost, kdy byla roku 1620 poražena armáda českých stavů císařským vojskem blízko Prahy a nastalo tím 300 let doby temna. Pravdou je, že se jednalo o významnou událost českých dějin. Vojsko českých stavů nebylo až zas tak české. Tehdejší armády byly naverbovány ze žoldnéřů, takže za české zájmy klidně mohl bojovat Němec nebo Maďar.

Armáda českých stavů, ačkoli měla v počátku bitvy početně navrch a výhodnější polohu, nedokázala této výhody, díky hašteření a nejasným kompetencím mezi veliteli, využít a bitvu prohrála. Následky prohry jistě všichni známe. Nabízí se podobnost se současností čistě náhodná...

Od jara letošního roku bojujeme nejen Češi, ale celý svět s neviditelným nepřítelem. Jarní „bitvu“ Češi zvládli a hrdě se bili do prsou jak skvěle. Po letní euforii přišla druhá vlna. A zde se nabízí paralela s Bílou horou. Výhodnější postavení! Velitelé, kteří nemají jasně nastavené kompetence a hašteří se o ně! Výsledek se dostavil v podobě vládních nařízení, omezení podnikání, děti se nemohou vzdělávat ve školách a ekonomická díra se prohlubuje. Tuhle bitvu však neprohrájeme!

Nastavená omezení jsou pro všechny nepříjemná a pro některá odvětví až likvidační, ale nejsou bezdůvodná! Všem odmětačům roušek bych vzkázal, že hrdinství mohou dokazovat v nemocnicích nebo sociálních zařízeních. Tam začíná být hrdinů nedostatek! Lékařům, zdravotním sestřám a pracovníkům v sociálních službách je třeba poděkovat za jejich oddanou a nenahraditelnou práci. Pro některé profese se zkrátka musíte narodit a jsou vašim posláním. Děkuji všem zdravotnickým pracovníkům a pracovníkům v sociálních službách za jejich maximální nasazení v první linii.

Uznání patří i našim učitelům a pracovníkům ve školství. Zdíkovská škola se na podzimní výuku připravila velmi dobře. Žáci jsou v každodenním kontaktu s učiteli a spolužáky formou synchronní on-line výuky. Takže žádné nakopírované úkoly v poštovní schránce a další práce pro rodiče. Není to celorepublikový standard. Víím, že jsou školy, kde stále probíhá výuka formou zasílání úkolů formou emailů.

■ Přes všechny zákazy a omezení pokračují opravy a investice na majetku obce Zdíkov a zároveň připravujeme rozpočet na rok 2021 (více o tomto tématu uvnitř čísla). Setkávání více osob v současné kovidové době je zakázáno. Jednou z výjimek jsou zasedání zastupitelstev. Pravidelné zasedání zastupitelstva obce Zdíkov proběhne 9. prosince od 16.00 v kině, avšak z důvodu projednání podání žádostí o dotace se zastupitelé budou muset sejít dříve.

■ Podzim patřil v lese sázení a péči o sazenice. Letošní vlhký podzim a celorepublikový hlad po sadbě byl velmi náročný na získávání sazenic. Přesto se k 10. 11. podařilo zalesnit přibližně 10 ha holin. Vysazen byl buk, jedle a smrk. Vysazené stromky byly též chemicky ošetřeny proti okusu. Zalesněna byla celá lokalita na Puchru, paseka u Drvišť a v okolí Putkova. Obec Zdíkov získala na zalesnění a péči o les do 40 let stáří dotaci ve výši 663 000 Kč.

■ V obci máme mnoho spolkových aktivit, zejména sportovních (o jejich činnosti se koneckonců můžete dočíst v tomto čísle Zdíkovska). Ačkoli jim letošní rok v jejich aktivitách vůbec nepřál, neklesají na mysli a snaží se svůj koníček rozvíjet individuálně. Doufám, že budou moci zase brzy vyběhnout na fotbalový trávník, do tělocvičny nebo do gymnastického sálu. Děkuji všem členům za jejich aktivitu a reprezentaci obce a vedoucím a cvičitelům za jejich práci a oddanost.

Pokračování na další straně

Z obsahu

strana 2

Realizované akce v roce 2020 a výhled na nový rok 2021

strana 3

Jak dopadly volby ve Zdíkově?

strana 4

Zdíkovská drakiáda

strana 5

Okénko do historie

strana 6–7

Sním o Vánocích bílých, které z dětství znám...

strana 8

Ze školy a školky

strana 9

O zdíkovském rodákovi Janu Nepomukovi Woldřichovi

strana 10–13

Zprávy ze sportu

strana 15

Horní Králováci hodnotí rok 2020

strana 16–17

Kulturní akce roku 2020 ve fotografiích

strana 18

Černý vánoční kuba – starý šumavský recept

Slovo starosty – pokračování za str. 1

Drazí obyvatelé Zdíkovska, dříve než nastane pravý zimní čas a na dveře budou tukat Vánoce, rád bych vás poprosil o shovívavost a spolupráci při zimní údržbě. Obec Zdíkov dnes disponuje daleko lepší technikou na odklizení sněhu než v minulých letech, přesto při soustavném padání sněhu nemohou být naši pracovníci všude. Rozvrh úklidu řeší Plán zimní údržby, který je zveřejněn na webu obce. Mohou

nastat chvíle, kdy je třeba pomoci jině. Často zajišťujeme sjízdnost pro popeláře nebo jiné služby. Kdysi bývalo zvykem, že čistotu před svým domem nebo živností si zajišťoval každý sám. Byla to vizitka jeho podnikání a ukázka práce domovníka nebo nájemníka v domě. V 90. letech minulého století tato povinnost připadla obcím a mnoha starostům nadělala vrásky na čele. Tvrdím, že žádný člověk by neměl

pečovat jen o svou zahradu a trávník za plotem, ale též životní prostředí v okolí svého domu. Já mám zažité, a mnozí moji spolubydlíci také, že si kolem svého domu udržujeme pořádek sami. Přestože je prostor kolem domu v majetku obce Zdíkov, na jaře zametáme, v létě si sekáme (alespoň pod prádelními šňůrami) a plejeme obrubníky, na podzim hrabeme listy a v zimě se nebojíme vzít do rukou hrablo.

Milí obyvatelé Zdíkova, Zdíkovce, Hodonína, Branišova, Putkova, Račova, Žirce, Drvišť, Masákovy Lhoty a Nového Dvora,

přeji vám jménem obce a všech zaměstnanců obecního úřadu, abyste prožili příjemné Vánoce v kruhu rodinném a silnější, zdravější, šťastnější a odhodlanější jste vstoupili do nového roku 2021.

*Mgr. Roman Šebánek, starosta obce
a všichni zaměstnanci Obecního úřadu ve Zdíkově*

Realizované akce v roce 2020 a výhled na rok 2021

V letošním roce proběhlo v obci Zdíkov několik nepřehlédnutelných stavebních akcí, které byly z velké části financovány z obecního rozpočtu.

Nejviditelnější uskutečněnou akcí byla bezesporu rekonstrukce průtahu silnice II/145, kterou financoval Jihočeský kraj a obec Zdíkov v souběhu s realizací upravila a opravila chodníky a veřejná prostranství v trase průtahu. Do souladu se studií obnovy centra Zdíkova byla provedena úprava provozu a parkování před obecním úřadem a úpravy křižovatek v trase průtahu. Nových asfaltových povrchů se dočkala po stavbě kanalizace část Zdíkova „Zapotok“ a nyní máme čerstvě provedenou i rekonstrukci místní komunikace v sídlišti, při které došlo k navýšení již nedostatečného počtu parkovacích stání.

V Novém Dvoře jsme vyměnili část vodovodního řadu v ulici u hasičské zbrojnice. Ve Zdíkově byl prodloužen kanalizační řad v ulici „Ke Kurtům“ a zároveň

zde byl vyměněn původní vodovodní řad za nový. Realizací nového padesátimetrového vrtu ve Zdíkově „U Pantáty“, které proběhlo na podzim, došlo k významnému posílení stávajících zdrojů pitné vody pro Zdíkov.

Za přispění dotačních peněz jsme vyměnili přes 130 starých svítidel na území Zdíkovska za nová úsporná LED svítidla. V roce 2020 bylo dále provedeno množství drobných oprav obecního majetku, vodovodních a kanalizačních řadů a komunikací.

Na rok 2021 chystá obec opět několik důležitých akcí. V první řadě nás čeká prodloužení teplovodu ve Zdíkově včetně napojení dvou bytových domů a objektu kina na centrální zdroj tepla – štěpkovou kotelnou, které jsme museli z ekonomických důvodů způsobených pandemickou situací nejen v naší republice přesunout z letošního roku na rok 2021. Naplánovanou máme také opravu několika místních komunikací, prioritně rozbité cesty ve

Zdíkovci, místní komunikaci ve Zdíkově v ulici „Ke Kurtům“ po výstavbě kanalizace a lesní cestu v Puchru do tzv. „lesních chalup“. Rovněž dojde k lokálním opravám rozbitých částí cest a chodníků. Rádi bychom pokračovali v obnově centra Zdíkova ve spolupráci s autory studie Ing. Nepustily. Dojde k výměně a doplnění stžárů VO v průtahu obce Zdíkov. V plánu máme výměnu několika částí vodovodního potrubí (například v části u řadových kanadských domů, přivaděč do Putkova), také budeme pokračovat ve výměně uzlových vodovodních ventilů ve Zdíkově.

Pro podání žádosti o dotaci máme připravenou dokumentaci na rekonstrukci tělocvičny ZŠ a dokumentaci na přístavbu zdíkovské sokolovny. Připravujeme rovněž podklady pro realizaci výměny střešní krytiny na budovách ZŠ ve Zdíkově a budově pivovaru. Realizace některých akcí je podmíněna úspěšným získáním dotačních prostředků.

Jakub Urban, technik OÚ

V krajských volbách vyhrálo ANO 2011, skončilo však v opozici

V prvním říjnovém víkendu (2.–3. 10. 2020) proběhly volby do Zastupitelstva Jihočeského kraje. V pětapadesátičlenném zastupitelstvu získalo 12 křesel hnutí ANO 2011, 12 ODS, 9 Česká pirátská strana, 7 TOP 09 a KDU-ČSL – Společně pro Jižní Čechy, 6 ČSSD, 5 Starostové a nezávislí a 4 Jihočeši 2012.

Hejtnanem Jihočeského kraje byl

3. listopadu na ustavujícím zasedání Zastupitelstva Jihočeského kraje pro období 2020-2024 zvolen MUDr. Martin Kuba (ODS).

I přes přísná hygienická opatření si v 5 volebních okrscích Zdíkov našlo cestu k volebním urnám 35,02 % oprávněných voličů. Nejvíce hlasů získali Starostové a nezávislí, na druhém místě ANO 2011

a o dva hlasy třetí ODS. Podrobnější informace najdete na www.volby.cz

Dovolte mi jménem obecního zřízení poděkovat všem členům volebních komisí, kteří svou práci vykonávali po dva víkendy velmi pečlivě. Patří jim můj dík za jejich obětavost a profesionalitu. Zejména v době výskytu nemoci COVID-19 je jejich práce dvojnásobně cenná.

Výsledky hlasování za územní celky – Obec Zdíkov – souhrnné informace								
Okresy			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
Celkem	Zpracované	v %						
5	5	100	1 385	485	35,02	485	477	98,35

Kandidátní listina		Platné hlasy		pořadí
Číslo	Název	celkem	%	
5	DSZ - ZA PRÁVA ZVÍŘAT	2	0,41	11.-12.
7	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	91	19,07	1.
13	Strana zelených	2	0,41	11.-12.
16	Svoboda a přímá demokracie (SPD)	19	3,98	8.
19	Česká pirátská strana	53	11,11	4.
23	VIZE – národní socialisté	0	0	
33	Občanská demokratická strana	82	17,19	3.
38	Dělnická strana sociální spravedlnosti	0	0	
43	ALIANCE NÁRODNÍCH SIL	0	0	
45	Česká strana sociálně demokratická	33	6,91	7.
50	ANO 2011	84	17,61	2.
53	TOP 09 a KDU-ČSL- Společně pro JČ	48	10,06	5.
63	Komunistická strana Čech a Moravy	37	7,75	6.
67	Volte Pravý Blok www.cibulka.net	0	0	
70	Trikolóra hnutí občanů	8	1,67	10.
71	Svobodní	0	0	
72	Změna 2020	1	0,2	13.
80	Jihočeši 2012	17	3,56	9.
82	ROZUMNÍ – Petr Hannig	0	0	
84	Moravské zemské hnutí	0	0	

Senátorem za obvod Strakonice se stal MUDr. Tomáš Fiala

Volby do senátu nemívají nejvyšší návštěvnost voličů. To potvrdily i volby letošní. Prvního kola senátních voleb, které se uskutečnilo společně s volbami krajskými, se zúčastnilo 31,24 % voličů. Druhé kolo, které proběhlo 9. a 10. října, mělo účast velmi slabou, jen 9,23 %.

Ve Zdíkově v prvním kole získal Anděl Marek (PÍSEK SOBĚ) 8 hlasů (1,89 %), Štětina Pavel (KSČM) 35 hlasů (8,27 %), Kalina Petr Ing. (ANO) 65 hlasů (15,36 %), Horák Michal (PIRÁTI) 30 hlasů (7,09 %), Zelenková Ivana (STAN) 19 hlasů (4,49 %), Kurschová Petra Mgr. (NK) 12 hlasů (2,83 %), Kratochvíle Karel Ing. (ČSSD) 28 hlasů (6,61 %), **Fiala Tomáš MUDr. Bc. MBA (ODS) 170 hlasů (40,18 %)**, Ušatý Miroslav Ing. (TRIKOLÓRA) 8 hlasů (1,89 %), Šobr Miroslav (NK) 8 hlasů (1,89 %), **Peterka Luboš Ing. (KDU-ČSL) 40 hlasů (9,45 %)**.

V druhém kole získal **Fiala Tomáš MUDr. Bc. MBA (ODS) 76 hlasů (60,31 %)** a Peterka Luboš Ing. (KDU-ČSL) 40 hlasů (39,69 %).

Připravila Zdeňka Kolářová a Mgr. Roman Šebánek, OÚ Zdíkov

Blahopřejeme k narození

Apolena Králová, Račov

Zrušení akce pro seniory

Vážení a milí senioři,

z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru a tím pádem vyhlášením nouzového stavu jsme nuceni v letošním roce zrušit akci Vánoční posezení pro seniory, a to i v případě, že nouzový stav již v prosinci bude zrušen.

Věřte, že situace nás velice mrzí, ale vaše zdraví je pro nás důležitější. I pro nás bylo společné setkání s vámi velice milé.

Věříme, že příští rok se nám podaří realizovat naše setkání v plném rozsahu.

Moc vám přejeme pevné zdraví a pohodový adventní čas, prožítý s vašimi nejbližšími.

Děkujeme za pochopení.

Iva Loziášová, místostarostka

Zdíkovská Drakiáda 2020

Týden po pouti, v sobotu 19. září 2020, se ve Zdíkově na letišti konala opět tradiční Drakiáda. Tento den jsme měli počasí jako na objednávku, příznivé jak pro draky, se kterými si děti užily spoustu zábavy, tak i pro letecké modeláře, kterých se tu sešlo také hodně, a to jak místních, tak i těch z okolí.

Celou akci zahájil průlety na motorovém padákovém kluzáku Béd'a, dále samozřejmě nesměly chybět ani letecké ukázky letadel místního aviatika Františka Hadravy, a to jak amerického středoplošníku Minimax – Vampíra, tak i repliky stíhačky z Velké války – trojplátníku Fokker DR1. Na tuto akci, jak už je také samozřejmostí, dorazil se svým letadlem i náš kamarád a instruktor Letecké amatérské asociace ČR Jirka Žlábek, který měl pro děti také přichystané překvapení. Díky němu mohly vzniknout i fotografie této akce nejen ze země, ale také ze vzduchu.

K vidění zde byla také rozestavěná replika německého historického letadla z roku 1909 – Hans Grade Libelle Míry Jačka.

Poděkovat musíme především Davidu a Tomášovi Sovovým za propůjčení malého bagru, se kterým si děti pod dozorem mohly vyzkoušet jeho ovládání, což mělo velký úspěch, dále Mirce Potužníkové, která připravila pro děti hezké omalovánky, Pavle Urbanové a Pavlu Vozandychovi za zajištění občerstvení, a všem, kteří se této akci zúčastnili. Právě přízeň návštěvníků je to, co nás nutí přemýšlet nad tím, co by se dalo ještě do příští akce upravit nebo zlepšit.

Budeme se na vás těšit opět příští rok.

Za leteckomodelářský spolek Šumavská letka Miroslav Jaček

U příležitosti státního svátku Dne české státnosti obec Zdíkov uspořádala loutnový koncert p. Jindřicha Macka, historicky prvního absolventa oboru loutna na Akademii staré hudby při Filosofické fakultě Masarykovy Univerzity v Brně. Téma koncertu bylo Loutnová hudba v proměnách staletí.

Během vystoupení zazněly skladby z období gotiky, renesance, baroka i vlastní tvorba p. Macka. Cílem interpreta bylo přinést posluchačům klid, harmonii a prostor k zamyšlení.

Jsem přesvědčena, že se to p. Mackovi podařilo, neboť malé, ale věčné obecenstvo poděkovalo velkým potleskem.

Ivana Caisová

Okénko do historie

Na historické fotografii je zachyceno slavnostní odhalení „Pomníku padlým vojínům ve světové válce v letech 1914-1918“ ve Zdíkově. Tento akt se konal v neděli 28. května 1922. Z fotografie je patrné, že to byla pro obec velká sláva. V průvodu bylo obecní zastupitelstvo, místní spolky a za nimi ostatní občané. Uchvacující proslov k památce zemřelých měl pan učitel Josef Fux (Fuchs) ze Zdíkova.

Na fotografii stojí lidé vlastně na staveništi, neboť vpravo od pomníku probíhala již od roku 1921 stavba kostela. Tento svatostánek byl vysvěcen a zasvěcen patronce české země Svaté Ludmile 28. 10. 1923.

Také v roce 2020 jsme si připomněli položením věnce a tichou vzpomínkou události, které se odehrály před více jak 100 lety. Smrt padlých vojáků ze Zdíkovska nebyla marná, neboť i díky jejich oběti vznikla nová Československá republika.

Roman Šebánek

Vyjádření členek kulturní komise k pořádání kulturních akcí

Milý občané Zdíkova a okolí. Rády bychom Vám napsaly pár řádek za část kulturní komise, která se podílí na pořádání kulturních akcí. Mnozí z vás si stěžují, že se ve Zdíkově nic neděje, že nejsou žádné kulturní akce. Letos nám sice zásadně do pár akcí zasáhla nařízení vlády a omezení ohledně šíření koronaviru, tak se bohužel plánované akce konat nemohly. Proto nás velmi zarazilo, že když už se něco v létě pořádá, tak ti největší REMCALOVÉ ani nepřijdou a ještě akci pomlouvají. Pořádala se v létě na Ostrově akce jménem Neckyáda. Od 13,00 hodin do 18,00 hodin pro děti a od 18.00 hodin do 2.00 hodin zábava pro dospělé. Návštěvnost mizerná a paradoxně dorazili spíše cizí lidé a turisté, než místní. Hodně nás to překvapilo a vzalo elán ve Zdíkově něco pořádat. Rády bychom to změnily a byly bychom rády, kdyby občané Zdíkova na kulturní akce chodili nebo alespoň, ať nás a všechny, co se na tom podílí, nepomlouvají. Zejména, když na akci vůbec nedorazí a nic o ní neví.

Ale abychom nebyly jen negativní. Chtěly bychom poděkovat všem, co si zakoupili náramek na charitu pro ELIŠKU MALOU Z VIMPERKA, která je vážně nemocná a potřebuje speciální autosedačku. VŠEM OPRAVDU MOC DĚKUJEME.

Také bychom rády poděkovaly touto cestou lidem, kteří nám s akcemi pomáhají, a to zcela ZADARMO, jen pro dobrý pocit a lásce k občanům Zdíkova. Děkujeme Jiřímu Krtoušovi, Pavlovi Chodorovi, Františkovi Paulíkovi, Romanovi a Honzovi Mrázů, Tomášovi a Standovi Trajerů, Janu Valentovi, fotbalistům Zdíkova, zaměstnancům obce Zdíkov a všem sponzorům.

Ivana Hendrychová a Kateřina Mrázová

Já sním o Vánocích bílých, které z dětství znám...

Listopadový čas, uctění památky všech svatých a zesnulých, sv. Barborka, sv. Mikuláš a blízko, blizoučko Štědrý den.

Asi to bude tím, že stárnu a moc ráda se tedy vracím do dětství. Vzpomínám, jak již někdy koncem listopadu jsme na hájovně „U Babůrka“ na Nových Hutích uzavřeli okna, ochránili jsme je dřevěnými okenicemi, aby tudy nepronikala zima. Okna byla nízká, a tak brzo zapadala sněhem. Příroda byla připravena ke spánku, stromy bez listů, obloha bývala zatažená. Začal se trousit sníh, taková krupice, bylo paní Zimu již cítit ve vzduchu. Tak to říkávala babička. Měla pravdu. Ráno jsme ještě my děti spaly ve vyhřátých pelíšcích, když babička přiběhla s úsměvem na tváři a s radostí na nás volala: „Dětičky, vstávejte, napadl snížek.“ Na hájence také někdy bývala má sestra a sestřenice s bráškou ze Zdíkova. Vyskočily jsme, běžely jsme k oknu a skutečně. Venku bylo bílo, sněhobílé vločky tančily a pak zlehka usedly na pocukrovanou zem. To bylo radosti. Někdy sice napadaný sníh ještě nezůstal ležet. Ale to bývalo málokdy. Zimu u babičky a dědy jsme si my děti parádně užívaly. Brodily jsme se vysokým sněhem, v závějích jsme dělaly doupatka vystlaná senem. Nejraději jsme ve starém latoru jezdily ze sklepa, ochutnávaly rampouchy. I sníh nám chutnal, dělaly jsme koule a přikusovaly. Sníh býval čistý, vypadal jako cukr, že studěl nám vůbec nevadilo. Také jsme dělaly ve sněhu páva. Domů se nám nechtělo, až když jsme byly pořádně mokré, nebo když se babička zlobila a hrozila rákoskou. Nepromokavé oblečení nebylo jako dnes, žádné šušťáky. Ani jsme moc nestonaly.

Hustě začalo sněžit až později. Všude bylo bílo a klid. Tu a tam, zakrákorala vrána, u dědova malého krmelce v lese se objevilo srnčí. Sněhu bývalo hodně, někdy až kolem dvou metrů, závěje vysoko převyšovaly sněhové zábrany u silnice. Hájenka zapadala sněhem. Silnice se denně neudržovaly. Moc se neposypávaly, většinou byly hladké a krásně se leskly. Autobus nejezdil, auta, co jezdila kolem, byla auta, která svázela z lesa dříví. Častokrát se u nás na hájence zastavili řidiči na hrneček teplého čaje s buchtou a na kus řeči. Také k nám zašel na teplý čaj s rumem pan Pichler ze Zadova. Svázal z lesa dříví na saních s voly. Ti se bořili do sněhu až

po pás, šlo jim to pomalu, krok za krokem. Bylo mně jich moc líto.

Do školy jsem jako všechny děti ze samot chodila pěšky. V zimě jsem si připnula lyže na galoše nebo jinou botu. Kování bylo tomu uzpůsobené. Teple mě oblékli, vzala jsem si tašku na záda, byla kožená a něco vydržela. Někdy sloužila i na sjíždění z kopce. Děda mě odvedl ke křížku pod Nové Hutě. Dnes již křížek nestojí. Rozloučili jsme se a odtud jsem jela sama. U prvního domu na mě již čekala kamarádka s bratrem. Společně jsme vyrazili ke škole. Všude bylo hodně sněhu, cesty byly mnohokrát zaváté, proházeno bylo jen okolo domů, prošlápnuta byla úzká pěšinka. Stávalo se dost často, že ráno jsem odešla do školy a vrátit se zpět nebylo možné. Zuřila sněhová bouře, všude tma, že by se dala krájet, jen blesky ozařovaly zasněženou krajinu. Řádění sněhové bouře bylo děsivé a trvalo dlouho. Když bouře ustala, rozednilo se, vyšli jsme ven a uviděli jsme to sněhové nadělení. Vše zaváto, velké závěje. I hájenka zapadala. Nebylo na ni vidět, splynula s krajinou. Jen kouř stoupal z komína. Děda proházel cestičku od dveří k silnici, maštali a ke králíkárně na dvorku. I s vodou to bylo moc složité. Pro tu se denně jezdilo s velkými konvicemi od mléka na saních právě k tomu křížku, kde byl silný pramen vody. Vlastní studánka byla vyhloubena až mnohem později. Pro dobytek se brala voda z rybníčku nebo z potůčku, který pod hájenkou protékal. Voda byla pro nás vzácnost, dokázalo se s ní šetřit, neplývalo se. Když metelice ustala, vypravil se děda pro mě ke škole. Čekala jsem u kamarádky. Přišel celý utmácený, jak se brodil vysokým sněhem. Dělal si starosti, jestli jsem se nevydala domů sama a nezavál mě sníh. Hájenka byla od školy vzdálena 2 km.

Vzal mě na záda, ovázal mě velkým šátkem vlnákem a vyrazili jsme domů. Mně se ten výšlap docela zamlouval, vždyť jsem se nesla na jeho zádech. Zachumlaná do šátku, jen občas jsem vykukla, jak jsme daleko od domova. Moc rychle to nešlo. Stále foukal silný vítr, dul ze všech sil. Nebylo možné se mu skoro ubránit, jak velkou měl sílu. Cestu, kterou děda před chvílkou prošlápl, už dávno zafoukal. Přes nesnáze jsme šťastně dorazili domů. Doma bylo teploučko, kachlová

kamna vyhřívala velkou kuchyni, ve které jsme sedávali.

Na kamnech byl připraven šípkový čaj, nebo čaj z křížal. Zalezla jsem ke kachlovým kamnům spolu s kočkami a pejskem a poslouchala, jak meluzína kvílí v komíně. Než přijela turbína, tak tomu babička říkávala, velký odhrnovač sněhu s takovými šneky, který se do sněhu zakousával a foukal ho podél silnice, jsme zůstávali doma. Nikam se nedalo jít.

Zásob bylo dost, vše bylo připravené na tuhou zimu. V chlévě byla kravka Šekalka, ovce, koza a drůbež, která sloužila k obživě. Před Vánoci se zabilo prase. Maso se zavařovalo do sklenic a ponejvíce udilo. Udili jsme na Zadově u Sýkorů nebo ve Zdíkově u Randáků (u Bráchů). Mouka se kupovala ve velkém.

Tak nějak oproti dnešku jsme žili skromně, ale zato šťastně. Nic nám k životu nechybělo. Elektřina také nebyla, jen petrolejka. Bylo to kouzelné, zvláště o Vánocích. Právě ladovské Vánoce. Vrátilm se do časů vánočních.

Před Vánoci 5. prosince k nám také zavítal sv. Mikuláš a čert. Čerta jsem viděla na své vlastní oči. Schválně jsem zlobila, pokřikovala jsem na něj: „Čertáku, bertáku, vem si mě!“ Najednou něco na chodbě zarachotilo, já se podívala směrem ke dveřím. Strnula jsem, rychle jsem vlezla pod stůl, křik mě přešel, na scénu se dostavil neskutečný strach. Z okna ve dveřích na mě vzhlížel hrozný čert. Nechtěla jsem do pekla. Chytla jsem se babičky kolem pasu a čekala jsem, co se bude dít. Nic se nestalo. Má bujná fantazie zřejmě zapracovala. Za okno jsem si dávala talíř. S babičkou jsem se pak šla podívat, co tam bude naděleno. Sama jsem se bála pro nadílku jít. Většinou tam byla punčocha s pamlsky a někdy i stříbrný prstýnek, co jsem si moc přála. Obrovskou radost jsem měla z loutky kašpárka. Co jsem se dědy naobtěžovala: „Dědo, zahraj mi divadlo!“ Ani jsem nedutala, krásně to uměl. Za mého dětství byly vždy bílé Vánoce. Na blátě si je nepamatuji. Moc druhů cukroví babička nepekla. Zato z několika dávek. Také čokoláda nesměla chybět. Na její výrobu jsem se těšila. Hlavně, když v latoru, ve kterém byl sníh, rychle tuhla a já ji mohla vyklápat. Pekla hlavně vánočky. Ty uměla skvěle. Ve velkých dřevěných necičkách ručně vydlabaných z kmene

stromu zadělávala těsto. Takové dobré těsto uhnětat dalo hodně práce. Muselo se z něj uplést nejméně pět velkých vánoček. Někdy, když ji ruce umdlávaly, pomohl děda. Vánočkám se říkalo calty. Pekly se ve vytopené peci. Musela se umět vyhrát na správnou teplotu. Krásně to při pečení vonělo. Stále i po tolika letech tu vůni cítím, na Vánoce si ji přiřčuji, když pečů já vánočky. Dobře uměla babička připravit rybu na černo. Rybí omáčku z kapřích hlav, plnou rozinek, vlašských ořechů, sušených švestek, zahuštěná byla perníkem. K této omáčce se jedla vánočka.

Pro stromeček chodíval děda až těsně před Štědrým dnem. Měl vždy jedličku vyhlédnutou, nechodil daleko. Vánoční stromeček musel vonět. Jedlička byla velká a skutečně nádherně provoněla místnost. Zdobila se malými červenými jablíčky, perníčky a fondánem zabaléným ve staniolu a skleněnými ozdobami. Pod ní byl položen papírový betlém a perníková chaloupka, výrobek babičky. Stromeček také zdobily andělské bílé vlasy, natažené od vršku stromku až dolů. Muselo se však stromeček hlídat, aby od svíček vše nechytlo. Na záclonách v celé hájovně byly přišpendleny zelené jedlové větvičky, každý obraz, dědovy myslivecké trofeje a zabaléné dárčky se dočkaly této výzdoby. Nechybělo jmelí. Tak jako všechny děti jsem se moc těšila, až přijde Ježíšek, až zazvoní zvoneček a já budu moci vejít do pokoje. Celý den jsme se postili, k obědu býval kuba nebo houbová omáčka. Já jsem raději nejedla, chtěla jsem vidět zlaté prasátko. Konečně zvoneček zazvonil a já už jsem se nemohla dočkat, co bude naděleno pod jedličkou. Vánoce byly skromné, většinou jsme tam měli oblečení. Bunda, bačkory,

doma upletený svetr, čepici, rukavice a lyže. Lyži bývalo zapotřebí. Mnohokrát se mi je podařilo zlomit. Zvláště ulomit špiče. Byly to takové obyčejné lyže, lepil se na ně sníh. Stačilo pořádně dupnout, odlepit mokrý sníh a už bylo dílo hotové. Někdy již opravit nešly. Měla jsme velkou radost z těchto dáreků. Chodili jsme také do stáje dát zvířátkům štedrovku. Kousek vánočky. Každý rok odpoledne o Štědrém dni, když již mám vše nachystané, chodím dávat již několik let štedrovku do nedalekého krmelce po mém dobrém kamarádovi – myslivci Toníkovi. Dám lesním zvířátkům něco dobrého, mrkev, jablíčko, sušený chléb, aby se měla dobře.

Také jsme u stromečku zpívali koledy, pamatuji si jen na koledu Narodil se Kristus Pán...

Vánoce jsem většinou trávil u babičky a dědy hajného na hájovně. Jen několikrát jsem Štědrý den společně sdílela s rodiči a mladší sestrou na Radosti. Tak se obec jmenovala. Na sv. Štěpána přišla na návštěvu babička s dědou. Ve veliké konvici přinesli právě tu dobrou rybí omáčku. Poseděli, popovídali jsme si, já a sestra Naďa jsme se pochlubily dárky. Odbyla jsem Štědrý den s rodiči a hned jsem zase odcházela na hájenku. Ještě než bude tma, musíme být zase doma, říkával děda.

Zvířátka už čekají. Odpoledne, neboť cesta byla daleká, jsme vykročili zase domů na hájenku. Hájenka byla pro mě tím nejkrásnějším domovem, kde její kouzlo vytvářela právě moje babička s dědou a moje milovaná zvířátka, kočky a pejsci. K přírodě jsem měla již od raného dětství velmi krásný vztah. Díky dědovi, který o přírodě mnohé věděl a poučoval mě, jak se v ní chovat, jak se s ní sžít.

Dobře věděl, že i my lidé jsme její součástí a že ji musíme ochraňovat.

Prochladlí, mráz štípal nelítostně do tváří, záblo na ruce i přes rukavice, jsme dorazili domů. Provoz na silnici nebyl žádný. Děda rychle zatopil, babička připravila bílé kafičko meltové s trochou mleté kávy a vánočkou. Na půlnoční jsme nechodili, nebylo kam, všude bylo daleko.

Tak jsme seděli u kamen při petrolejce a děda četl. Buď z nové knížky, nebo pohádky od Boženy Němcové, také od Klostermanna. To mě hodně zajímalo. Zvláště povídka Bílý samum, jak sníh zasypal děti, když se vraceli domů ze školy. Bylo to v místech, kde jsem žila. Zažila jsem to mockrát, sníh se sypal, rychle přibýval, byla vánice, nikde ani živáčka a cesta domů ze školy z Nových Hutích daleká. Moc ráda vzpomínám na své dětství, na tuto dobu vánoční. Jak se bílý sníh třeptil, nebe bylo plné hvězd. Šťastní jsme zde žili. Štědrý den skončil a šli jsme spát. Ve velkém pokoji, kde stál stromeček, jsme s babičkou spaly. Oheň ve velkých kamnech osvětloval celý pokoj. Zalezla jsem si k ní do postele pod velkou peřinu, držela jsem ji za ruku. „Babi, vyprávěj mně ještě, jak se Ježíšek narodil, viděla jsi na nebi tu velkou hvězdu a co tří králové?“ Babička se pousmála, přitiskla mě k sobě a vyprávěla. Klížily se mi oči, šťastná, naplněna mnoha krásnými dojmy, jsem spokojeně usínala pod jejím ochranným křídlem. Dlouho jsem věřila, že dárčky nosí Ježíšek. Touto vírou jsem si užívala to pravé kouzlo Vánoc. I moje děti věřily, že dárčky nosí Ježíšek. Je škoda, že se do doby mého dětství mohu vrátit jen v krásných vzpomínkách, na které nikdy nedokáži zapomenout.

*Domů zas po roce zelený stromek,
kousíček lesa přichází.
S vůní pryskyřice a dechem
šumavských strání zasněžených.*

*Šťastné a veselé svátky vánoční, do nového roku vykročení tou pravou nohou,
pevně zdraví, šěstí celou nůši a Boží požehnání všem občanům Zdíkova a okolních vesniček*

přeje šumavská královačka M. Hojdekrová

Co nového ve škole

Vážení čtenáři Zdíkovska,

rád bych Vás informoval o dění v naší základní škole, o školních akcích a úspěších našich žáků. A třeba Vám ukázal nějaké hezké fotografie s rozesmátými dětmi. Ale nemohu. Škola je opět bez života. Života, který jí propůjčuje právě přítomnost dětí. A škola bez dětí není „škola“. Je to jen prázdná budova, která na děti čeká. A tak naší současnou činností je výuka žáků na dálku a péče o školu a venkovní areál. Všichni doufáme, že se děti budou moci co nejdříve vrátit do školních lavic a škola bude zase školou v pravém slova smyslu.

I když vzdělávání na dálku nikdy nenahradí přímý kontakt žáka a učitele, musíme být nyní za online hodiny a moderní technologie vděční. Mám jen slova chvály pro mé kolegy pedagogy, učitele i asistenty, jakým způsobem se s metodami výuky na dálku popasovali. Možná, že si někteří nezainteresovaní myslí, že je to teď pro kantory v podstatě jakási dovolená. Že jsou doma a prostě tu a tam něco odučí. To je však velký omyl. Většina učitelů „vysílá“ několik hodin denně. Hodin, při kterých na jedné straně sedí učitel a na straně druhé i 29 žáků. Na takovou výuku se musíte velmi pečlivě připravit. K tomu zadáváte úkoly, referáty, písemné práce, které následně opravujete a hodnotíte.

Smeknout musím před učitelkami těch nejmladších žáků. Zkuste si představit, že vzděláváte prvňáčky, druháčky... Připravít hodiny tak, abyste udrželi jejich pozornost...

Přes všechna negativa je to pro nás i pro děti nová zkušenost. A především možnost, jak být s dětmi alespoň v nějakém kontaktu. Učíme se, popovídáme si, děti nám třeba i ukáží, jaká mají doma zvířátka. Některý žák vysílá z dětského pokoje, kde pobíhá jeho mladší sourozenec, u jedné žákyně vím, že její odpovědi do mikrofonu bude vždy dokreslovat bublání vody v akváriu, tu a tam se nám na monitoru objeví rodič, který právě chystá něco dobrého k obědu. :-)) I to patří k současné formě výuky.

Pochvalu a respekt si zaslouží většina rodičů. Víme, že mnozí to nemají nyní jednoduché. Řeší problémy s prací, s financemi. A pomáhají nám, učitelům, se vzděláváním svých dětí. I když jsou názory na způsoby distančního vzdělávání různé, osobně podporují co možná nejvíce online hodiny, tedy tzv. živého vysílání. Tím rodičům alespoň částečně situaci ulehčujeme a děti tento způsob určitě více baví. Víc než sedět u stolu a vypracovávat písemně zadané úkoly. Právě tímto způsobem výuky bychom je totálně zahltili...

Poděkování patří všem provozním zaměstnancům. Kuchařkám, které vaří

denně – i bez přítomnosti dětí ve škole – okolo 250 až 300 porcí jídel pro školkové děti a cizí strážníky. Těm se obědy vydávají opět pouze do jídelnosičů, což je pro kuchařky samozřejmě velmi pracné. Poděkování patří uklízečkám, které provádějí generální úklid všech prostor školy a starají se o venkovní prostory, panu školníkovi za běžnou údržbu a opravy.

Závěrem bych se chtěl zmínit o naší mateřské škole. I když se ve dnech, kdy piší tento příspěvek, potýkáme ve školce s absencí několika zaměstnanců (přeji všem brzké uzdravení a co nejrychlejší návrat do pracovního procesu), věřím, nebo spíše doufám, že se nám podaří chod školky udržet. Je třeba si uvědomit, že právě zaměstnanci mateřské školy jsou v tom nejtěsnějším kontaktu s dětmi. A paradoxně zde platí minimum hygienických opatření. Tedy těch oficiálních. Proto bych chtěl všem zaměstnancům – zastupující vedoucí učitelce a všem pedagogickým i provozním zaměstnancům – poděkovat za jejich práci, která je zejména v těchto dnech velmi náročná.

Dovolu mi, abych všem školkovým dětem, žákům školy, zaměstnancům, ale i Vám, čtenářům Zdíkovska, popřál klidné dny a především dobré zdraví.

*Mgr. Zdeněk Klubr,
ředitel ZŠ a MŠ Zdíkov*

První měsíce školního roku utíkají velmi rychle. Podzim je bohužel pro mnohé z nás opět komplikovaný: spousta vládních nařízení, omezení, nárůst nemocných. Hygienická opatření v mateřských školách jsou – oproti jiným školským zařízením – paradoxně minimální. Přesto se snažíme, aby provoz školky fungoval pokud možno bez větších komplikací, abychom rodičům vyšli vstříc a především, aby děti prožívaly ve školce hezké dny. Jediným týdnem, kdy byla mateřská škola uzavřena, byl týden podzimních prázdnin. Naší snahou je, aby byly děti v bezpečném, podnětném a příjemném prostředí. Chceme pro ně

Ze života mateřské školy

vytvořit místo, kde jim je dobře. Místo, kde je obklopují kamarádi a učitelé, kteří je mají rádi a velmi jim na nich záleží. Vytváříme společně prostředí, kde je nám všem hezky. Hrajeme si, učíme se, užíváme si společných chvil, vnímáme nové zážitky, objevujeme nové věci. Stále něco tvoříme a vyrábíme. Úsměv a spokojenost ve tvářích dětí jsou pro nás tou největší odměnou.

Přesto, že realizovat společné aktivity je nyní složitější a některé se nemohou konat vůbec (angličtina, cvičení rodičů a dětí), snažíme se, aby byl každodenní program pro děti zajímavý. Slunečné podzimní dny jsme využili k pobytu na školní zahradě, kterou jsme s pomocí zaměstnanců základní školy uklidili. Bez nich bychom to jen těžko zvládli. Tímto bych chtěla poděkovat panu řediteli, provozním zaměstnancům

školy a dalším, kteří se na úklidu školkové zahrady podíleli.

Další poděkování patří paní Sovové, která nám pomohla zajistit a poté i zasadit dva keře v rámci dotace „Učíme se v přírodě“. Zároveň nám přislíbila v období jarních měsíců konzultaci na úpravu školkové zahrady. Dojít by mělo k celkové kultivaci zeleně, a to především před hlavní budovou. Další konkrétní poděkování patří panu Mourkovi, který školce věnoval finanční dar na zakoupení výtvarných potřeb pro děti. Moc děkujeme.

Nyní se přiblížil čas adventní, brzy i čas vánoční. Přeji Vám především pevné zdraví, spoustu krásných okamžiků se svými blízkými a víru v to dobré...

Za kolektiv MŠ Mgr. Jana Rysová

O Janu Nepomukovi Woldřichovi, rodáku ze Zdíkova

V době jarní koronavirové karantény jsem se rozhodl využít čas tím, že udělám katalog naší domácí knihovny. To znamenalo vzít do ruky každou knihu a alespoň trochu jí otevřít. A padla mi do rukou nenápadná knížka, která nemá ani desky, jen přebal, ani není moc veliká, ani není moc tlustá, s názvem Knížka o Malenicích u Volyně. Pochází z knihovny mé babičky. Při zběžném prolistování se více méně sama otevřela na stránce, kde začíná kapitola o Janu Nepomukovi Woldřichovi. Následovala obrovská euforie, neboť on je mým prapradědečkem. Byl rodák ze Zdíkova a má i pamětní desku na jednom ze zdíkovských domů. Celkově je knížka souhrnem vzpomínek Františka Špalka, malenického faráře, na letní život v Malenicích v období na přelomu 19. a 20. století, kdy se sem pravidelně sjížděli „luftáci“ (dnes bychom řekli rekreanti) na letní pobyt. Jan Nepomuk Woldřich býval jedním z nich a pravděpodobně byl nepřehlédnutelný.

Proto mi dovozte, abych z této knihy odcitoval výňatek týkající se právě Jana Nepomuka Woldřicha, který ho vtipným způsobem charakterizuje.

„Dr. J. N. Woldřich (starší).“

Jako bývalý člen sboru zákonodárného říšské rady rakouské stal se prof. Dr. Woldřich brzo ministrprezidentem národa luftáckého a rukou pevnou i umělou řídil jeho život. Nařídil především každodenní konskripci, ke kterému účelu sám pořídil zvláštní knihu a v ní mnohé pamětihodné události zaznamenal. Dal rád společné součinnosti národa, určil, aby se všichni členové po zapískání vlaku odpoledního shromáždili na farské kůželně a večer ku pravidelným sessím a rokováním v hospodě. Zavedl zvláštní nové slavnosti, na př. bramborový výlet, k němuž svým nákladem pořídil dobrou kořalku, aby nálada vyzněla hezky vesele. Otevřel tajnou, úřady nekoncesovanou noční kavárnu, v níž z hospody vracející se pány a dámy sám obsluhoval, někdy jen v choulostivé toaletě, skrývané županem, chuti mužské i ženské přiměřenou kvalitou i kvantitou likérů servíroval a k zábavě společnost hrou na dětskou harmoniku hubní vyrážel. Bujných rozpustilostí a roztahování ve svém lokále netrpěl, ale hosty, mající naplněný žaludek, prostě vyhazoval. Aby luftáci ani při svém vezdejší zaměstnání na své bytí ani v Praze nezapomněli, nařídil týdenní schůze v Národním domě na Král. Vinohradech, kde se nejen spolu dobře bavili, ale i zprávy a novinky ze svého letního bydliště si vzájemně doplňovali. Na kůželně, aby národ nezapomněl podstatné

principy vědění a trochu si opakoval, zavedl novou hru v addici, subtrakci, divisi a multiplikaci, zvanou matematická. Dále při šňůrce v život probudil bursu, na níž velké obnosy sadil a její hausy a baissy zaznamenával. Poděl prkna ke kuželkám vyšlapal novou pěšinku, kterou určil pro ty, již hrou tísňeni, vzdechem sobě uleviti pěči měli a sám velmi často jí užíval. Pro koule a různé druhy hodu vynalezl zvláštní názvosloví. Za své vlády nikdy žádných daní ani tax národu neuložil, různost politického smýšlení trpěl. Proto nebál se nikdy oposice. Při plenárních schůzích dolní sněmovnu dobře oddělil od horní a hle, všude všecko dobře klapalo a pěkně. Do hospody na „Hrubou skálu“ rád nechodil — pro mizerné v noci odtud pochodování.

Denní život prof. Dra Woldřicha pedanticky pravidelný a učenosti přírodopysce správně vypočítán: Kterak na venku žítí, aby zdravého luftu s dostatek nachňapal a zas aby ho nebylo mnoho, že by škodil. Ráno kolem 9. hod. vybíral se z lože, posnídal, zapálil nacpanou gypsovku, která skoro celý den nevyhasla. Přečetl plachtu Národních Listů, některý došlý dopis, jiný napsal a vyšel na dvůr; prošel se, pak před vrata, podýchal a dělal malou promenádu po kursu, s každým se zastavuje a děti cukrovím poděluje. Kolem 11. hodiny šel do hospody k Chumanům, asi rok též ke Kopenčům, kde se celá rodina sešla „na tichou“ slušnou přesnídávku, chuť dráždící; zvlášť raků mnoho snědl a pivo se pilo. Kolem jedné až druhé po poledni vyšel obědvat, na to pěstil delší spánek. Zlobily ho náramně mouchy, které na jeho holé lebi chtěly odbyvatí generální shromáždění. Pak upravil toaletu, rozčesal a pomazal vous a s dýmkou v ústech, s pořádným pytlíkem v kapse šel na kůželnu. Po hře odešel k večeri a hned zase do hospody. Pil ze zvláštní sklenice, třetinky a dávky pravidelné. Ve ¼ na 11 šel domů; někdy tajně odešel otevřít noční kavárnu. Po odchodu hostů ulehal a nemohl-li usnouti, bral jako uspávací prostředek některý ze svých spisů. Karty nehrál, ani jich nemiloval, na houby nechodil, ryby nechytal. K řece chodil jen měřit teplotu a nejvýš si ruce umyl, divě se, jak se lidé mohou v té horské bystřině koupati. Vycházek se též nezúčastňoval, jelikož špatně šlapal; ale rád za společnosti přijel nebo vyšel málo vstříc. Na kůželně nescházel nikdy. Hrál sice velice chabě, ale hrál všechny hry, hrál rád a platil dost. — Ani o prázdninách nezapomínal na svoji vědu a geologicky probádal a popsal celý zdejší kraj. K vědeckým vycházkám užíval zvláštního kostýmu: lodenový kabát s 99

kapsami, měkký, nepromokavý klobouk, kol pasu jako kord kladivo, boty s nízkými holeněmi a kalhoty do půl lýtek podložené; v ústech lulku. Tak vycházel na prohlídku a oklepávání zdejších skal. Při slavnostech užíval salonního úboru. V obcování byl velice hovorný a zábavný; lid o něm říkal: žádného pána nedělá a s každým pěkně promluví. Zvlášť s dámským světem uměl se pěkně bavit a čím stvoření hezčí, tím více se mu věnoval a řeči voňavě promlouvati uměl. Rád měl společnost veselou, sám zábavu obyčejně rozproudil, ku zpěvu pobízel a ke všeobecné zábavě vzducholapků i domorodců fonograf pořídil a hráti nechával. Do kola tanečního také někdy vstoupil, ale dlouho v něm nikdy nevydržel. Při větších slavnostech a zvlášť u přítomnosti hostů v hovoru náhle umlkal; to řeč komponoval a pak k přítomným do duše promlouval. Při řečích na rozloučenou i slza se ukázala v jeho oku. Cokoliv pořádal, chtěl, aby to vyniklo vším efektem, a proto přidával tomu všemu pompu a rámus. Také na pěkné obřadnosti při produkcích si potrpěl. Velice rád o svých zkušenostech a vymoženostech mluvil a zvlášť rád ukazoval jak jako pravý Šumavan nikde v cizině se neodrodil. O svém vědeckém a učitelském působení vždy s láskou vykládal. V rodině dbal vždy pořádku a dobrého živobytí. Měl rád své děti i vnuky, chlubil se jimi a vše jim obětoval. Poslední prázdniny 1905 churavěl dvorní rada Woldřich, hledal pomoc lékařskou, ale přemáhal se a žil obvyklý život luftácký. Při loučení vyslovil naději, že v Praze odborníci zažehnají vypuklou nemoc, těšil se, že jako pensista přijede příštím rokem dříve a bezstarostně bude zde žít. Ale umřela tato naděje s ním 3. února 1906, kdy skončil svůj bohatý a pestrý život. Věrný národ luftáků téměř v plném počtu vyprovodil jej na hřbitov vinohradský a položil jej po bok jeho choti a syna. “

No uznejte, o toto jsem se s vámi nemohl nepodělit. A k mému překvapení jsem se dozvěděl mnohé i o dalších členech našeho rodu, jimž je v této knížce také věnována pozornost. O tom snad někdy příště.

Koronavirový podzim 2020
Jiří Baláš

Citováno z knihy „Knížka o Malenicích u Volyně“ vydané nákladem Kampeličky v Malenicích 1940; část Kronika národa luftáckého v Malenicích napsaná roku 1913 Františkem Špalkem, s. 44–48.

TJ Sokol Zdíkov – oddíl nohejbalu

Ačkoliv to na jaře vypadalo, že se sezóna kvůli zpřísněným „koronavirovým“ opatřením jen stěží rozběhne, strakonický svaz dal nakonec zahájení soutěžních zápasů pověstnou „zelenou“. Forma a pravidla letošní sezony však byly mírně pozměněny: namísto šestičlenné finálové skupiny se o vítězi mělo rozhodnout v pouze tříčlenném finálovém turnaji.

Druhé zásadní pozměnění organizace sezony spočívalo v uzavření obou soutěží v okrese (okr. přeboru a okr. soutěže) tak, že žádný tým z přeboru neměl spadnout a žádný tým ze soutěže postoupit.

Dvaadvacátého září jsme zajížděli do Strakonice k poslednímu utkání v základní skupině. Zápas byl přímým soubojem o první místo. Průběh tohoto klání byl tak vyrovnaný, že všechna utkání se hrála na tři sety, a co víc – většina setů končila výsledkem 10:9. Poslední trojka se tak dohrávala v podstatě po tmě. Nikdo ze soupeřů však neměl zájem na přerušení zápasu, a tak trojici (a celý zápas) vyhráli šťastnější domácí – 4:2, 9:7 na sety. Výhrou se na nás bodově dotáhli, o vítězi skupiny tedy rozhodovala naše vzájemná utkání. V tom prvním, na jaře, jsme to byli my, kdo po veliké bitvě zvítězil 4:2, ovšem na sety 10:7. O tento jediný set jsme vyhráli skupinu (viz. tabulka) a postoupili do finálového turnaje do Radomyšle.

Tam jsme se měli utkat s dalšími dvěma vítězi svých skupin – domácí

Radomyšlí „C“ a Blatnou. Kluci z Blatné nakonec pro vysoký počet absencí ve svých řadách nedorazili. Poslední zářijovou sobotu, kdy se finále konalo, jsme si v Radomyšli moc užili. Krásné počasí bylo pro nás hráče i pro fanoušky příjemným bonusem. Domáci jsme nakonec porazili 4:2 a den byl najednou ještě krásnější. Mohutné (ale procítěné) „mistji, mistji“ znělo autem po celou cestu domů. Jako oddíl jsme se zúčastnili i několika letních turnajů: Borová Lada, Zálezly nebo prestižní noční turnaj v Radomyšli, kde jsme v „našlapané“ krajské i ligové konkurenci obsadili solidní 11. místo z 20 (viz. foto).

A na závěr něco z hospodaření oddílu – značnou investicí bylo zakoupení dalších devíti záchytných pletiv, která tak obklopují již téměř celý prostor hřiště. Částku uhradila zdíkovská Tělovýchovná jednota Sokol. Nejen hrou, ale snad i zázemím se tak vzdáleně přibližujeme špičkovým klubům Jihočeského kraje.

Moc proto děkujeme TJ Sokol Zdíkov a obci Zdíkov, že nám umožňuje takto růst a zároveň hrdě reprezentovat obec v podstatě na krajské úrovni. Velký dík také patří všem fanouškům za jejich podporu a přízeň, letos to s námi měli lehké ☺.

Za oddíl nohejbalu, Jiří Pešek ml.

Skupina Jih

konečné pořadí	tým	celkem zápasů	vítězství	remíza	prohra	celkové skóre
1.	Zdíkov	8	7	0	1	36 : 12
2.	ČZ C Strakonice	8	7	0	1	35 : 13
3.	Vlachovo Březí	8	2	1	5	18 : 30
4.	Katovice B	8	2	1	5	16 : 32
5.	Husinec	8	0	2	6	11 : 37

Cvičení „nejen“ žen

Ve **středu** je sokolovna určena všem, kdo se rádi hýbou.

Od 18.00 probíhá rychlá hodina aerobiku, posilování nebo kruhového tréninku, vždy podle toho, na co máme chuť.

Od 19.00 se můžete protáhnout na lekci jógy s lektorkou Lucií Žaloudkovou

Sportovní gymnastika – Jak to všechno začalo...

Ráda bych pozdravila jménem svým i jménem Marušky Kolařové všechny příznivce sportu a krátce představila činnost kroužku sportovní gymnastiky.

Vzhledem k tomu, že je momentálně činnost kroužku, díky kovidové situaci, totálně utlumena, zavzpomínám na roky uplynulé a věřte, že je na co vzpomínat a za čím se ohlédnout, vždyť letošní školní rok měl být naším třináctým. Proto i v příštích vydáních Zdíkovska budu ve vzpomínání pokračovat.

Cvičení jsme zahájili ve školním roce 2008/2009. Naše děti zasedly do školních lavic a tedy se už nemohly účastnit cvičení rodičů a dětí, které je vedeno při MŠ Zdíkov. Vzhledem k tomu, že cvičení bylo a stále je skvělou pohybovou přípravou a přípravou dětí nejen pro další sporty, rozhodli jsme se založit kroužek sportovní gymnastiky při ZŠ Zdíkov, abychom mohli ve cvičení dětí na náradí pokračovat.

První rok se nám přihlásilo 14 dětí

a také jsme navázali spolupráci s malými fotbalisty. Zpočátku jsme cvičili jen tak pro zábavu, pro radost z pohybu s využitím náradí. Postupně však přicházela vystoupení na různých akcích pořádaných obcí nebo školou a také první závody.

Sportovní gymnastika měla úspěch. Počet přihlášených dětí se rok od roku zvyšoval a vrcholem se stal rok 2013/2014, kdy na gymnastiku docházelo celkem 59 dětí. Abychom takovýto nápor zvládli, trenovali jsme v pondělí, ve středu a v pátek s tím, že střední gymnastika měla dvě fáze.

K desátému výročí činnosti kroužku, ve školním roce 2017/2018, jsme spolu s dětmi připravili pro veřejnost gymnastickou akademii. Děti předvedly to nejlepší, co se za roky pilné práce naučily a akademii zakončily krásným vystoupením na téma Ledové království. V září 2017 také vznikl oddíl gymnastiky při TJ Sokol Zdíkov, z.s., který má k 31. 10. 2020 18 členů. Ostatní děti jsou pak vedeny pod

ZŠ Zdíkov v kroužku sportovní gymnastiky.

Sportovní gymnastika má za sebou řadu vystoupení, závodů a soustředění. Také se za ta léta podařilo dovybavit tělocvičnu novým náradím a pomůckami, které využívají i učitelé při tělocviku a jiné sportovní kroužky a oddíly. To všechno by nebylo možné bez podpory a spolupráce zástupců obce, školy, našich rodin a hlavně spolupracujících cvičitelů z řad rodičů. Tedy Vám všem moc a ještě více děkujeme.

Současná doba nám opravdu nepřeje, ale nezahálíme. V létě jsme absolvovali řadu venkovních tréninků nebo výletů; co na tom, že nebyly vyloženy gymnastické, hlavně, že jsme se sešli a hýbali se. Také jsme zvládli letní soustředění. I teď se snažíme cvičit alespoň doma podle sestav, které rozesíláme e-mailem. Snad vydržíme a zase se ve zdraví a plném počtu sejdem.

Sportu ZDAR

Veronika Vašíčková, vedoucí oddílu

Cvičení pro rodiče + děti 1–3 roky

Cvičení je pro dětičky (které už chodí) a jejich rodiče. Hodinu začínáme básničkou a představením se, házíme míčkem, cvičíme na velkých balonech, používáme barevný padák, děláme si z dětí závaží a posilujeme. Vše tak, aby to bavilo děti i rodiče. Nakonec uděláme překážkovou dráhu a postupně vyndáváme zábavné prvky jako tunel, skákací hrad, trampolínu aj.

Snad nám bude od ledna cvičení umožněno, tak si prosím udělejte čas na své nejmenší dětičky a přijďte. Děti cvičení baví a ještě se poznají se svými budoucími spolužáky.

Srdečně zveme každé pondělí od 9.30 do Sokolovny.

Informace o činnosti oddílu kopané mužů TJ Sokol Zdíkov

Na jaře letošního roku ve fotbalové sezoně 2019–2020 oddíl mužů v okresním prachatickém přeboru spadl z vrchních příček tabulky do jejího středu a z tohoto důvodu, po rozdělení konečné tabulky, ročník 2020–2021 zahájil v nižší, nově zřízené okresní soutěži. Naštěstí tato událost neměla na náladu a výkonnost mužstva negativní vliv.

Naopak, tým se semkl, soupiska byla doplněna mladými posilami, což naše sestava už dlouho potřebovala, a také došlo ke změně na postu trenéra, kdy trenéra Němečka nahradil bývalý dlouholetý hráč Karel Nový, který předtím trénoval „pouze“ mládež, ale vnesl do přípravy nové impulsy. Týmu také hodně pomohlo, že zůstala i nadále většina, třebaže již starších, ale zkušených hráčů, kteří se pod dojmem této euforie rozhodli ještě si prodloužit hráčskou kariéru. Prvním znakem toho, že se věci ubírají správným směrem, byl fakt, že se stala již samozřejmostí hojná účast na tréninku, a to i v pracovních dnech. Mezi mladými hráči a jejich, někdy o dost staršími kolegy, jakož i vedením mužstva,

se utvořily pevné a kamarádské vazby, což nebývá vždy takovou samozřejmostí. S kvalitou v těchto mezilidských vztazích, protože fotbal je kolektivní záležitost, pak také logicky vzniká i kvalita ve sportovním výkonu, projev mužstva se postupně stává stále více fotbalovější, což je zase potěcha pro oko fanouška.

Také provedenou akcí bylo uspořádání vzpomínkového turnaje a taneční zábavy, oba tyto počiny byly všemi účastníky vysoko ohodnoceny. Všechna tato pozitiva se také projevila ve výsledcích na hřišti. Soutěž byla zahájena koncem srpna, bylo odehráno zatím jenom sedm kol, z důvodu pandemie byl poslední zápas odehrán 10. října, nyní má fotbal, stejně jako mnoho dalších aktivit, nucenou přestávku. Ve všech těchto zápasech zdíkovští muži, s výjimkou domácí remízy s velmi kvalitním mužstvem z Nebahov, zvítězili a po zásluze v současné chvíli drží první místo v tabulce.

Všichni zainteresovaní v oddíle nuceně přestávky litují, výluka naše mužstvo zastavila v rozletu, všichni se ale snaží, aby

negativní dopady byly co nejmenší. Trenér zasílá jednotlivým hráčům po internetu pokyny k individuálnímu tréninku, vedení klubu plánuje další kroky pro jarní pokračování soutěže, především je v plánu další zkvalitnění trávníku a doplnění výbavy hřiště a jeho okolí. V tomto bychom se chtěli obrátit i na širokou veřejnost, aby nám v tomto bodě pomohla už jenom tím, že se bude k hřišti a jeho vybavení chovat ohleduplně, bude šetřit inventář, především zachytne síť a např. nebude na hrací ploše venčit své čtyřnohé miláčky, kteří tam hráčům nechávají na památku své extremity.

Chtěli bychom poděkovat všem fanouškům, podporovatelům a sponzorům a doufáme v jejich další přízeň. Pevně věříme, že nastoupený trend i nadále bude pokračovat, báječná parta i nadále vydrží a zdíkovský mužský fotbal bude i nadále stoupat vzhůru tam, kde si to historicky i výkonnostně zaslouží.

Jednou Zdíkov – navždy Zdíkov!

JUDr. Jan Kačer,
předseda oddílu kopané

Zdíkovským střelcem podzimu je Radek Podskalský

Tradiční oporou mužstva Zdíkov je Luděk Švarc

Sokol a sport

Pod pojmem Sokol si asi vždy představíme sport. A ve Zdíkově má Sokol dlouhou tradici, vždy se zde běhalo na lyžích, dělala atletika, hrál fotbal a cvičilo kolektivně.

Dnes máme fotbalisty, volejbalisty, nohejbalisty, stolní tenisty a spousty dalších členů, kteří si chodí zacvičit na cvičení rodičů s dětmi nebo si protáhnout tělo

na některé podvečerní cvičení ...

Bohužel dnešní situace sportu tolik nepřeje, ale přesto je důležité se hýbat, máme štěstí, že žijeme blízko přírody a můžeme chodit na procházky nebo si zaběhat.

Letošní podzimní akce jako fotbalové soutěže, volejbalové turnaje nebo běh za svobodu nebudou, ale o to více se můžeme

těšit na jaro, kdy si vše určitě vynahradíme.

Tak prosím všechny sportovce i „nesportovce“, vyrazte do přírody na procházku, pohybem na čerstvém vzduchu si určitě vyčistíte hlavu, předejdete depresím a uděláte něco pro své zdraví. Sportu zdar!

Zádková Hana,
předsedkyně TJ Sokol Zdíkov

Stolní tenis

V současné době se veškerý výkonnostní sport v naší zemi zastavil. Proto ani oddíl stolního tenisu nemůže vykonávat svoji činnost. Doba koronavirová je v tomto ohledu šílená a sportovci jsou nuceni počkat, jak se tato pandemie bude vyvíjet dál. Je to samozřejmě škoda, protože stolní tenis se ve Zdíkově rozjel neskutečným způsobem. Do letošní sezony přihlásil TJ Sokol Zdíkov do soutěže družstev mužů hned tři týmy. Tým „A“ ve složení Karel Nový, Karel Černý, František Kraml a Tomáš Vlček vstoupil do soutěže OP II. nevídaným způsobem, když hned v prvním kole rozdrtil Netolice „B“ 17:1, a to ještě na jejich půdě. Bohužel hned poté byla soutěž přerušena.

Tým „B“ stačil v OP III. odehrát tři soutěžní utkání, z nichž dvě vyhrál a v jednom hráči Zdíkovští odešli poraženi. Soupisku „B“ týmu tvoří Ondřej Kraml, Václav Beneš, Václav Mička, Vít Voldřich a Alois Marko.

Nově byl do soutěže OP III. přihlášen TJ Sokol Zdíkov „C“, který je složen z dorostenců a žáků. Na soupisku tak byli nahlášeni Tomáš Nový, Zdeněk Martan, Jiří Vozandych, Eliška Vozandychová,

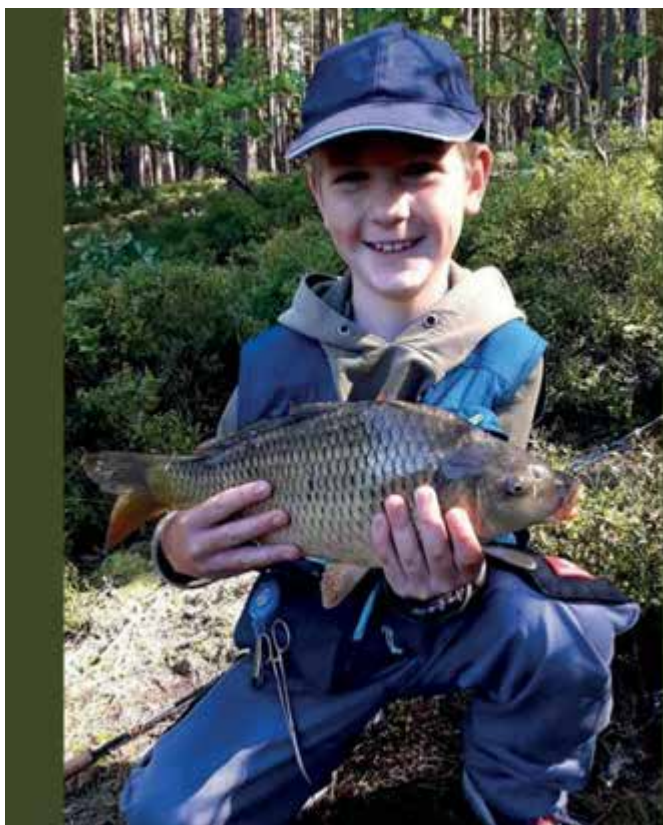

Budoucí naděje zdíkovského stolního tenisu

Adam Lutovský, Vojta Vondráček a Josef Randák. Céčko před přerušением soutěže stihlo odehrát také tři utkání. Ve všech třech tento mladý tým prohrál, ale určitě nabral spoustu zkušeností, což bylo také hlavním záměrem tohoto mladého celku. Nezbyvá teď než čekat a doufat, že se

stolní tenisté co nejdříve dostanou zpět za zelené stoly a budou moci předvést, že ve Zdíkově se tento sport velice dobře zabydlel.

*Za oddíl stolního tenisu
Karel Nový*

**VŠEM RYBÁŘKÁM, RYBÁŘŮM, RYBÁŘÍKŮM,
PŘÍZNIVCŮM PETROVA CECHU A TAKÉ
PODPOROVATELŮM ZDÍKOVSKÉHO
RYBÁŘSKÉHO KROUŽKU.**

**BLÍŽÍ SE VÁNOČNÍ SVÁTKY A KONEC
ROKU 2020.**

**CHTĚLI BYCHOM VÁM POPRÁT KLIDNÉ,
POHODOVÉ PROŽITÍ VÁNOČNÍCH
SVÁTKŮ V KRUHU VAŠÍ NEJBLIŽŠÍ
RODINY A DO ROKU 2021 PEVNÉ
ZDRAVÍ, ŠTĚSTÍ A SPLNĚNÍ VŠECH SNŮ.
DĚTEM PŘEJEME POD STROMEČKEM OD
JEŽÍŠKA DÁRKY, KTERÉ JIM VYKOUZLÍ
ÚSMĚV NA TVÁŘI.**

Procházka

Včera jsem se šla projít a venku bylo krásně. Sluníčko hřálo a já se toulala čistou přírodou. Pod nohama mi křupal první sníh, azurová obloha – radost a pokoj v duši. Když jsem vylezla na kopeček a podívala se do údolí: „Ejhle!“ Mlha jako kaše se válela ve všech prohlubních, jen kopečky bylo trochu vidět.

Inverze. Pocítila jsem vděčnost za to, že mohu být na té straně, kde je tak hezky. Za to, že jsem poznala Boha, že mě má rád a chce, abych o něm svědčila i druhým. Že mě zve do své blízkosti a chce, abych byla s ním i s těmi, kteří ke mně patří. Jak

dobré je u něj zůstat. Vzpomněla jsem si na Zachea, o kterém se píše v Bibli. Taky jako by žil zpočátku v kaši. Malý, zakomplexovaný muž. Dosáhl vysokého postavení kolaborací s Římany, kteří vládli v té době v Izraeli. Byl velmi bohatý, ale i pohrdaný ostatními Izraelci. Jednou se doslechl, že Pán Ježíš je v jejich ulici, ale neviděl ho. „Kde asi je?“ Moc ho chtěl vidět.

Rozběhl se ke stromu, kde musel procházet dav s Ježíšem. Už mu bylo jedno, jestli bude k smíchu, až vyleze nahoru. Skutečně, zástup k němu došel a jeho oči

se setkaly s Ježíšovými: „Zachee, pojď rychle dolů, dnes chci být tvým hostem!“ Ani doma mu Ježíš nic nevyčítá. Zacheus, šťastný a radostný říká: „Polovinu svého jmění dám chudým, a jestli jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně.“ Pán Ježíš odpověděl: „Dnes přišla do tohoto domu spása.“

Jsmo zváni do nadhledu, do radosti srdečnosti, do svátosti smíření, ale cosi v nás se brání. Není to starý Zacheus?

Viktorie Předotová,
pastorační asistentka

Milí obyvatelé Zdíkovska, přátelé z naší milované Šumavy,

dovolte, abych vás za všechny Rožmitálské pozdravil z Rožmitálu pod Třemšínem a popřál vám krásné vánoční svátky i příjemný vstup do roku 2021. Věřím, že bude lepší než ten letošní, který významně zkomplikovala koronavirová epidemie. Přejí vám všem tedy především zdraví a doufám, že se opět brzy potkáme v Rožmitále pod Třemšínem nebo u vás na Zdíkovsku a budeme moci dále prohlubovat naši vzájemnou spolupráci.

S přáním všeho dobrého

Ing. Josef Vondrášek, starosta partnerského města Rožmitál pod Třemšínem

Horní Králováci hodnotí rok 2020

Na počátku roku, kdy jsme ještě nevěděli, co nás čeká, jsme s velkým úsilím začali připravovat ples Horních Králováků. Vše nás stálo hodně práce, zařizování, shánění i finančních prostředků. Když se rozneslo, že nám bude hrát Pepík Nauš, předpokládaný počet vstupenek ani nestačil. Těšili jsme se také, že se vše bude odehrávat v renovovaném zdíkovském hotelu Šumava. Těsně před plesem však byly hromadné akce zakázány, a tak byl i ples zrušen. Mrzí nás to dodnes. Jen jsme rádi, že jsme mohli všem spoluobčanům vrátit peníze za vstupenky.

V jarních měsících jsme pokračovali, virus nevirus, v renovaci řady litinových křížů. Podařilo se nám též zachránit pro muzeum v Kašperských Horách několik církevních rouch a uchránit je tím před zničením. Díky PhDr. Horpeniakovi se je podařilo později předat do užívání kostelu ve Strašíně. V únoru oslavil také padesáté narozeniny náš významný člen Vojta Liška. Byl pasován na Králováka roku 2020 a zprávu o jeho oslavě bylo možno si přečíst na našich webových stránkách.

V dubnu a květnu jsme, bohužel, museli zrušit některé dlouho plánované akce. Bylo to např. požehnání opraveného křížku za Branišovem, přednáška Králováka Honzy Voldřicha (ta se nakonec uskutečnila po uvolnění virových opatření), nebo návštěva v Rožmitále p. T. k uctění 205. výročí úmrtí J. J. Ryby. Byla odvolána i naše účast na strašínské Mariánské slavnosti. Co se neodvolalo, byly narozeniny hejtmána našeho spolku. K tomu je třeba podotknout, že v té době hejtmán významně materiálně pomohl Domovu pro seniory v Kúsově.

V červnu se již koronavirová opatření uvolňovala. Proběhla tedy již zmíněná přednáška Honzy Voldřicha ve zdíkovském kině. Zúčastnili jsme se s významnými dary otevření Naučné včelí stezky z Čestic do Krušova, podpořili jsme i otevření keramického ateliéru v Dlouhé Vsi u Sušice. Ve dnech 19.–21. června 2020 proběhlo v penzionu U Lanovky na Zadově výroční setkání Horních Králováků a jejich přátel. Zúčastnila se ho řada hostů včetně zástupců magistrátu Zdíkov a Rožmitálu, na programu byl společenský večer s muzikou Pepíka Nauše, celodenní naučný výjezd po atraktivních lokalitách, setkání v muzeu v Kašperských Horách i návštěva meteostanice na Churáňově.

Na začátku června jsme provedli opravu křížku u Bavorova, podíleli se zkušenostmi na renovaci kříže v Bezděkově u Klatov, s povděkem jsme sledovali aktivity našeho příznivce Emila Kincla při obdobných opravách na Sušicku. V letních měsících jsme se ale věnovali i kultuře. V kostele sv. Mikuláše v Kašperských Horách jsme zhlédli vystoupení Komorního orchestru MLP s Mistry Hudečkem, Roubalem a Šístkem. Podařilo se nám s nimi i krátce pohovořit a předat jim pamětní královácké odznaky. Obdobnou akci jsme navštívili i koncem srpna, kdy v témž kostele vystoupil soubor Collegium Marianum. Špičkoví umělci v historických prostorách kostela jsou nezapomenutelným zážitkem.

Významnou událostí byla oslava 70. narozenin Ing. Vondráška v Rožmitále pod Třemšínem, které se zúčastnila společná delegace nás a obce Zdíkov. Poté jsme se již připravovali na slavnostní

otevření vyhlídky na vrchu Jaslov u obce Řepice, kterou vystavěl náš kolega, Horní Královák Libor Hlinka, za pomoci celé rodiny a přátel. Akce se kromě desítek milovníků přírody zúčastnila i řada významných osobností. O stejném víkendu proběhla další královácká akce – mezinárodní rybářské závody za účasti nadšenců z Čech, Moravy i Německa.

Léto pomalu končilo a nás čekala slavnostní akce v Rožmitále pod Třemšínem při příležitosti 790 let od založení města, 140 let práce dobrovolných hasičů a 20 let orchestru Venkovanka. Víkend strávený v překrásném Rožmitále byl velmi pestrý a pečlivě připravený, navštívili jsme řadu zajímavých míst a zúčastnili se i přehlídky hasičských sborů. V měsíci září proběhlo požehnání nově zrekonstruovaného kříže v Říhově, za týden pak následoval výlov bláhovského rybníka.

Kromě zmíněných akcí a událostí proběhla řada menších aktivit a drobnější práce. O všech se může každý průběžně dočíst na našich internetových stránkách www.hornikralovaci.com.

Závěrem mi dovoluji, abychom poděkovali všem našim příznivcům, známým, spolupracovníkům i rodinným příslušníkům a dalším (jmenovitě to pro velké množství ani nejde udělat) za přízeň, pomoc a podporu v roce 2020. Pro rok příští máme opět velké plány, doufáme jen, že nepříznivé události skončí, a budeme se moci všichni věnovat jejich uskutečnění, na což se velmi těšíme

*Za Horní Králováky
Josef Sova a Ivan Vokáč*

Farní ples zpestřilo vystoupení mladých tanečníků (14. 1. 2020)

Obecní ples (8. 2. 2020), jedna z posledních akcí před jarním lockdownem

26. 7. 2020 se v Borových Ladech uskutečnila okrsková hasičská soutěž

Okrsková hasičská soutěž – SDH Putkov v útoku

Okrsková hasičská soutěž – SDH Zdíkovec v akci

Okrsková hasičská soutěž – vítězové SDH Zdíkov

Na výročí založení Horních Králováků dorazili i přátelé z Rožmitálu pod Třemšínem

5. 9. 2020 pořádala děvčata z kulturní komise a fotbalisté Neckýádu

Nohejbalový oddíl JiMiL Zdikov pořádal tradiční turnaj v nohejbale

Společné foto účastníků rybářského tábora

12. 9. 2020 proběhly Zdikovské středověké slavnosti

Slavnosti jsou tradiční akcí na pouť Svaté Ludmily

Historický průvod se letos poprvé prošel po novém asfaltu

Slavnosti jako již tradičně zakončila ohnivá show

Utkání starší přípravky ve Čkyni

Společná fotka z přátelského utkání Zdikova s hokejisty HC Vimperk

Vánoční kuba od babičky ze Šumavy

K vánocům patří tradice. Říkalo se, že když se budeme postit, uvidíme večer zlaté prasátko. Šumava byl chudý kraj a o mase, kaprovi či salátu si mohli tamní obyvatelé jenom nechat snít. Ale čeho byl dostatek, to byly usušené houby. Na Štědrý den se vždy pekl černý vánoční kuba. Černý proto, že obsahoval převážně tmavé druhy hub.

Na přípravu budete potřebovat

- 100 g sušených hub
- 16 ks staršího bílého pečiva (housky nebo rohlíky)
- 1 dl mléka
- 4 polévkové lžíce krupice
- 4 vejce
- 40 g sádla
- 1 větší cibule
- 3 stroužky česneku
- sůl, majoránka, mletý pepř

Postup

1. Sušené houby namočíme, do vlažné vody, nejlépe přes noc. Změklé houby uvaříme v osolené vodě. Necháme je okapat na sítku a pak je nasekáme na drobnější kousky. Pečivo nakrájíme na kostičky, vložíme do misky a pokapeme připraveným mlékem. Přidáme krupici a rozšlehaná vajíčka. Vše důkladně promícháme.
3. Mezi tím dáme na rozpálenou pánev sádlo, přidáme na kostičky nakrájenou cibuli a asi 5 minut smažíme. K cibulce vložíme nasekané houby a rozdrčený česnek a krátce zarestujeme. Pánev odstavíme. Přidáme sůl a majoránku. Zamícháme a osmaženou směs přidáme do misky s pečivem. Nakonec přidáme čerstvě umletý pepř, promícháme. Zlehka ochutnáme, je-li pokrm chuťově vyvážený dle našich zvyklostí.
4. Připravenou zapékací misku, kterou jsme si vymastili sádlem a vysypali strouhankou, naplníme připravenou směsí. Volíme raději prostornější zapékací misku nebo pekáč. Výška směsi by měla být maximálně 4 cm vysoká, aby se černý kuba propekl a na povrchu byl krásně křupavý.
5. Vánočního kubu pečeme v troubě, předehřáté na 180 °C přibližně 30 minut. Povrch musí mít zlatou barvu. Je-li upečený i uvnitř poznáme, když do těsta zapíchnete špejli a po vyndání bude suchá.

(převzato z internetu)

Z knihovny

Vážení čtenáři, před uzavěrkou tohoto čísla zůstávají knihovny i nadále nařízením vlády dočasně uzavřené. Po dobu uzavření jsou všem čtenářům jejich výpůjčky **automaticky prodlouženy**.

Všem čtenářům Zdikovska a jejich nejbližším přejí klidný čas adventní, příjemné prožití vánočních svátků a do nového roku hodně štěstí, spokojenosti, lásky a především pevné zdraví!

Magdalena Kubišová

UNIWELL® the tube company
384 72 Zdíkov 180

Děkujeme všem zaměstnancům za odvedenou práci.
Přejeme jim, jejich rodinám a všem našim spolupracovníkům, dodavatelům,
odběratelům i všem obyvatelům Zdíkova a okolních osad pěkné vánoční
svátky, bohatého Ježíška a vše nejlepší, především zdraví a štěstí do nového
roku 2021

www.uniwellcz.cz

WWW.IRIS-COSMETIC.CZ

PŘÍRODNÍ KOSMETIKA PRO KAŽDÉHO

NAVŠTIVTE NÁŠ E-SHOP

Jsme výhradním dovozcem německých značek:

Kräuterhof
trestan
Alter Heideschäfer

pleťová
kosmetika

vlasová
kosmetika

bylinné
masti a gely

krémy
a speciální krémy

pleťová
kosmetika

vlasová
kosmetika

bylinné
masti a gely

krémy a
speciální krémy

Máte také suché ruce, po mytí
dezinfekčním mýdlem?

Máme pro Vás řešení, ošetřete si
suchou kůži našimi krémy na ruce.

Koupíte 3 kusy, dostanete 4 kusy.

Jsme výhradní dovozce německých značek:

KRÄUTERHOF® **Alter Heideschäfer®** **trestan®**

CitrCo s. r. o. - Iris Cosmetic,
Zdík 312, 384 72 Zdíkov,
tel: +420 728 506 502, e-mail: obchod@iris-cosmetic.cz
www.iris-cosmetic.cz

Pro osobní vyzvednutí: zadejte objednávku na e-shopu a zadejte osobní
vyzvednutí, nebo nás kontaktujte na e-mail či telefon

Výdej: Areál firmy UNIWELL CZ - recepce
PO - PÁ 07:30 - 15:00, případně po telefonické dohodě

Příspěvky do příštího čísla odevzdávejte do 10. 3. 2021 na OÚ ve Zdíkově

Vydavatel neodpovídá za obsah a formu příspěvků a vyhrazuje si právo na jejich zkrácení.

ZDÍKOVSKO vydává: Obecní úřad Zdíkov | Evidenční číslo povolení periodického tisku MK ČR 14738

Grafické zpracování a tisk TISKÁRNA ČERNÝ s.r.o., www.tiskarna-cerny.eu